

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 14

din 07.02.2008

privind soluționarea contestației formulată de **S.C. S.R.L.**
din localitatea, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
sub nr. din 21.01.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului, prin adresa nr.din 21.01.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 21.01.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea, str., județul

S.C. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 29.11.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr.din 30.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 30.11.2007, privind **suma de lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. din localitatea, prin contestația formulată susține că nu este de acord cu modul în care a fost soluționat decontul cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, din următoarele motive:

- firma are dreptul să deducă și să recupereze taxa pe valoarea adăugată întrucât este plătitoare de TVA;
- motivele specificate de organele de control nu sunt relevante în refuzul rambursării sumei respective;

- nu s-a specificat nicio prevedere a Codului fiscal prin care firma nu ar avea dreptul să beneficieze la rambursarea taxei aferentă facturilor înregistrate, motivarea fiind doar o interpretare eronată a legilor;

- societatea înregistrează TVA de rambursat în sumă de lei din investițiile realizate la imobilul împrumutat, conform Contractului de comodat autentificat sub nr. din 12 septembrie 2006, rectificat prin încheierea înregistrată sub nr. din 21 noiembrie 2006, imobil care are destinația de pensiune agroturistică;

- pentru lucrările de amenajare a spațiului care au fost efectuate în perioada 01.01.2007 – 30.09.2007 va fi întocmit la finele anului un raport de evaluare de către un expert tehnic, care va cuprinde și lucrările efectuate în trim. IV 2007;

- prin Certificatul de urbanism înregistrat sub nr. din 23 noiembrie 2006, emis de Primăria municipiului, se schimbă destinația imobilului, din locuință în pensiune turistică;

- investițiile efectuate sunt justificate și au legătură cu activitatea economică ce urmează să o desfășoare societatea și nu sunt în interes personal;

- firma are sediul social în acest imobil de la înființare și este unic utilizator;

- pentru lucrări similare i s-a rambursat TVA în luna martie 2007;

- articolele din codul civil ce au fost invocate nu dau decât o definiție a contractului de comodat și nu indică în nici un fel faptul că firma nu ar beneficia de rambursare de TVA;

- nu există nicio prevedere în legislația în vigoare care să precizeze că deductibilitatea taxei pentru amenajarea spațiilor utilizate de firmă se poate face numai pentru mijloace fixe amortizabile proprietatea firmei, art. 24 din Legea nr. 571/2003 nefiind relevant;

- firma nu solicită amortizarea fiscală, ci rambursarea taxei pe valoarea adăugată;

- firma îndeplinește condițiile prevăzute de art. 145 alin. 3 lit. a din Legea nr. 571/2003, respectiv bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile;

- verificarea bunurilor pentru care se solicită rambursarea a fost efectuată personal de inspectorul ce a efectuat controlul, pe data de 25 noiembrie 2007, și nu s-au făcut obiecții.

De asemenea, societatea susține că această construcție are un număr de 16 camere, dotate cu baie, destinația acesteia fiind foarte clară.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 29.11.2007,

înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr.din 30.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 30.11.2007, organele de control au constatat că societatea a înregistrat TVA de rambursat în sumă de lei în urma realizării lucrărilor de investiții la imobilul împrumutat în baza contractului de comodat nr. din 12.09.2006, rectificat prin încheierea nr. din 21.11.2006.

Organele de control precizează că în contractul de comodat se precizează că persoanele fiziceșiîmprumută pe o perioadă de 25 de ani suprafața totală de 800 mp teren arabil și construibil împreună cu una casă de locuit în suprafață de 400 mp societății **S.R.L.**, reprezentată de

De asemenea, în contract se specifică că toate cheltuielile de întreținere, încălzire, reparații, amenajări și îmbunătățiri vor fi suportate de societate, iar imobilul va fi restituit după 25 de ani.

Organele de control au constatat că taxa pe valoarea adăugată provine din achiziții de materiale de construcție pentru imobilul împrumutat, însă societatea nu a prezentat autorizație de construcție, deviz de lucrări și nici procese verbale de recepție, care să demonstreze efectuarea de lucrări.

Prin actul de control se precizează că potrivit Codului civil, art. 1560 – 1562, comodatul este un contract gratuit prin care cineva împrumută altcuiva un lucru spre a se servi de dânsul cu îndatorirea de a-l înapoia, comodatul este esențial gratuit și împrumutătorul rămâne proprietarul lucrului dat împrumut.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de control precizează că potrivit art. 145 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, a Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, „dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă.”

În urma verificării efectuate, se consideră că investițiile efectuate în perioada 01.01.2007 – 30.09.2007 nu sunt justificate, neavând legătură cu activitatea economică a societății, motiv pentru care se respinge la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Totodată, organele de control invocă prevederile art. 24 alin. 2 din Legea nr. 571/2003, unde se prevede că „mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative”.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea are dreptul la deducerea taxei aferentă unor achiziții de materiale de construcție, în condițiile în care nu face dovada că bunurile au fost utilizate în interesul afacerii.

În fapt, societatea **S.R.L. din localitatea**, în baza Decontului de TVA aferent lunii septembrie 2007, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice sub nr. /25.10.2007, a solicitat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă unor achiziții de materiale de construcție, efectuate în perioada 01.01.2007 – 30.09.2007.

Organele de control au respins la rambursare suma solicitată de lei, aferentă achizițiilor de materiale de construcție, pe motiv că societatea nu face dovada că bunurile nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

Societatea susține că bunurile au fost utilizate pentru investițiile efectuate la un imobilul împrumutat, fără însă să prezinte autorizație de construcție, deviz de lucrări, procese verbale de recepție sau alte documente care să dovedească efectuarea lucrărilor.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 145 din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă în perioada supusă verificării, unde se prevede că:

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din textul de lege menționat mai sus se reține că dreptul de deducere se poate exercita dacă bunurile sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că în baza contractului de comodat nr. din 12.09.2006, rectificat prin încheierea nr. din 21.11.2006, persoanele fiziceșiau împrumutat societății S.R.L., pe o perioadă de 25 de ani, suprafața de 800 mp teren arabil și construibil împreună cu una casă de locuit în suprafață de 400 mp.

Potrivit contractului menționat, urmează ca imobilul să fie amenajat pentru o pensiune turistică.

Societatea susține că taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în sumă de lei este aferentă investițiilor realizate la imobilul împrumutat.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare este aferentă achiziționării de către societate a unor materiale de construcții.

În urma verificării efectuate, societatea nu a prezentat autorizație de construcție, deviz de lucrări și nici procese verbale de recepție a lucrărilor sau alte documente care demonstreze natura lucrărilor efectuate și că materiale au fost utilizate pentru lucrări de investiții în vederea transformării construcției împrumutate în pensiune turistică.

În susținerea cauzei societatea nu depune documente prin care să facă dovada că bunurile respective au fost utilizate în interesul afacerii și care să contrazică constatările organelor de control.

Potrivit **art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, **„(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”**

Contestatoarea depune Certificatul de urbanism înregistrat sub nr. din 23 noiembrie 2006, emis de Primăria municipiului, prin care se certifică schimbarea destinației imobilului, din locuință în pensiune turistică, document în care se face următoarea precizare: *„CERTIFICATUL DE URBANISM NU ȚINE LOC DE AUTORIZAȚIE DE CONSTRUIRE ȘI NU CONFERĂ DREPTUL DE A EXECUTA LUCRĂRILE DE CONSTRUCȚII”*

Se reține că prin certificatul de urbanism depus de contestatoare în susținerea cauzei nu se poate demonstra că societatea a fost autorizată să execute lucrări de investiții privind schimbarea destinației imobilului din locuință în pensiune turistică, precum și natura lucrărilor efectuate și că materiale au fost utilizate pentru lucrări de investiții în vederea transformării destinației imobilului.

Mai mult, prin acest certificat se face mențiunea că acesta nu ține loc de autorizație și **nu conferă dreptul societății de a se executa lucrările de construcții.**

Potrivit art. 1 și 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată,

„Art. 1

(1) Executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare. [...]

Art. 3

Autorizația de construire se eliberează pentru:

a) lucrări de construire, reconstruire, consolidare, modificare, extindere, schimbare de destinație sau de reparare a construcțiilor de orice fel, precum și a instalațiilor aferente acestora, cu excepția celor prevăzute la art. 11”.

Potentul nu face dovada că deține autorizație de construcții care să demonstreze că a fost respectat cadrul legal stabilit și din care să rezulte lucrările ce urmează a se efectua.

Având în vedere că executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații, se trage concluzia că efectuarea de lucrări pentru schimbarea destinației imobilului, din locuință în pensiune turistică, fără autorizație nu este legală.

În condițiile în care executarea lucrărilor schimbării destinației imobilului se efectuează fără respectarea cadrului legal, se conchide că și din punct de vedere fiscal operațiunile nu pot fi legale.

Totodată, societatea nu depune documente care să demonstreze natura lucrărilor efectuate și că materiale au fost utilizate pentru lucrări de investiții în vederea transformării construcției împrumutate în pensiune turistică, respectiv deviz de lucrări, procese verbale de recepție a lucrărilor sau alte documente.

Întrucât societatea nu face dovada că bunurile nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile, organele de control în mod legal au respins la rambursare suma solicitată de lei, aferentă achizițiilor de materiale de construcție.

Potrivit **art. 11 din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic [...].”

Având în vedere că societatea nu depune documente care să demonstreze că materiale achiziționate au fost utilizate pentru lucrări de investiții în vederea transformării construcției împrumutate în pensiune turistică, respectiv deviz de lucrări, procese verbale de recepție a lucrărilor sau alte documente care să dovedească efectuarea unor lucrări la imobilul respectiv, și ținând cont de faptul că societatea nu deține autorizație de construcții pentru efectuarea lucrărilor de construcții în concordanță cu cadrul legal stabilit, se trage concluzia că neadmiterea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei este legală, drept pentru care urmează a se respinge contestația formulată de **S.C. S.R.L. ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 11 și 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și art. 1 și 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

D E C I D E :

- Respingerea contestației formulată de **S.C. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 29.11.2007, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr.din 30.11.2007, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 30.11.2007, privind **suma de lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

TVA: - dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unor operațiuni care nu sunt achiziționate în folosul operațiunilor sale taxabile

- art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare